



Bryssel den 9 april 2018

TILLKÄNNAGIVANDE TILL BERÖRDA AKTÖRER

FÖRENADE KUNGARIKETS UTTRÄDE OCH EU-REGLERNA OM FISKE OCH VATTENBRUK

Förenade kungariket anmälde den 29 mars 2017 sin avsikt att utträda ur unionen i enlighet med artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen. Detta innebär att om inte något annat datum fastställs i ett ratificerat avtal om utträde¹ kommer unionens hela primär- och sekundärrätt att upphöra att vara tillämplig på Förenade kungariket med verkan från och med den 30 mars 2019 kl. 00:00 (centraleuropeisk tid) (nedan kallad *utträdesdagen*).² Förenade kungariket kommer då att bli ett så kallat tredjeland³.

Förberedelserna inför utträdet är inte bara en fråga för EU och de nationella myndigheterna, utan också för privata parter.

Mot bakgrund av den betydande osäkerhet som råder, särskilt i fråga om innehållet i ett eventuellt avtal om utträde, vill kommissionen påminna aktörer som bedriver fiskeverksamhet eller någon verksamhet som har samband med produktion, beredning, saluföring, distribution av eller detaljhandel med fiskeri- och vattenbruksprodukter om de rättsliga konsekvenser som behöver beaktas när Förenade kungariket blir ett tredjeland.

Med förbehåll för eventuella övergångsbestämmelser som kan ingå i ett eventuellt avtal om utträde tillämpas från och med utträdesdagen inte längre EU:s regler på området för den gemensamma fiskeripolitiken på Förenade kungariket. Detta har särskilt följande konsekvenser:⁴

1. KONTROLL OCH TILLSYN

I enlighet med internationell havsrätt måste fiskefartyg som önskar bedriva fiskeverksamhet i vatten under ett tredjelandets överhöghet eller jurisdiktion erhålla ett

¹ Förhandlingar pågår med Förenade kungariket i syfte att nå ett avtal om utträde.

² I enlighet med artikel 50.3 i fördraget om Europeiska unionen får Europeiska rådet dessutom, i samförstånd med Förenade kungariket, med enhällighet besluta att fördragen ska upphöra att vara tillämpliga vid en senare tidpunkt.

³ Ett tredjeland är ett land som inte är medlem i EU.

⁴ Detta tillkännagivande berör inte sjötransport, inte heller säkerhet på fiskefartyg (för dessa aspekter, se *Tillkännagivande till berörda aktörer – Förenade kungarikets utträde och EU-reglerna om sjötransport*), behörighet för sjöfolk (för dessa aspekter, se *Tillkännagivande till berörda aktörer – Förenade kungarikets utträde och EU-reglerna om minimikrav på utbildning för sjöfolk och ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk*) och marin utrustning (för dessa aspekter, se *Tillkännagivande till berörda aktörer – Förenade kungarikets utträde och EU-reglerna om industriella produkter*) (https://ec.europa.eu/info/brexit/brexit-preparedness_en).

fisketillstånd från det tredjelandet. Dessutom omfattas fiskefartyg som bedriver fiskeverksamhet i ett tredjelands vatten av gällande lagar och andra författningar i den berörda kuststaten och kan därför bli föremål för övervakning och kontroll som utförs av den berörda kuststatens myndigheter. Flaggstaten har ansvaret för att, exempelvis genom tillståndsförfaranden, noggrant övervaka fartyg som för landets flagg när de är verksamma i tredjelands vatten för att se till att verksamheten inte undergräver hållbarheten hos bestånden i kuststatens vatten och att den är förenlig med de i kuststatens gällande bevarandereglerna.

Unionsfartygs tillträde till tredjeländers vatten inom ramen för direkttillstånd som beviljas av tredjelandets myndigheter omfattas således av det tillståndsförfarande som föreskrivs i förordning (EU) 2017/2403 om hållbar förvaltning av externa fiskeflottor⁵. I detta sammanhang, och under förutsättning att alla kriterier och villkor i artiklarna 4–7 i förordning (EU) 2017/2403 är uppfyllda, får EU:s medlemsstater tillåta sina fartyg att fiska inom ramen för sådana direkttillstånd i enlighet med det förfarande som anges i artiklarna 16–18 i förordning (EU) 2017/2403. Detta förfarande kräver en förhandsanmälan till kommissionen och ger kommissionen möjlighet att invända mot beviljandet av fisketillståndet i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) 2017/2403 om villkoren däri inte är uppfyllda.

Från och med utträdesdagen kommer dessa regler att gälla för unionsfiskefartyg som vill bedriva fiskeverksamhet i Förenade kungarikets vatten.

Tillträde till unionens vatten för fartyg från tredjeland omfattas av tillståndsförfarandet i avdelning III i förordning (EU) 2017/2403. Fiskefartyg från tredjeland får bedriva fiskeverksamhet i unionens vatten endast om de innehar ett tillstånd som utfärdats av Europeiska kommissionen i enlighet med artiklarna 32–34 i förordning (EU) 2017/2403 och under förutsättning att de uppfyller övriga krav som anges i avdelning III. Detta gäller särskilt artikel 38 i förordning (EU) 2017/2403, vilken avser kontroll och upprätthållande av efterlevnaden i fråga om fiskeverksamhet i unionens vatten som bedrivs av fiskefartyg som för ett tredjelands flagg.

Från och med utträdesdagen kommer dessa regler att gälla för Förenade kungarikets fiskefartyg som vill bedriva fiskeverksamhet i unionens vatten⁶.

2. LANDNING OCH FÖRSTA FÖRSÄLJNING AV FISKERIPRODUKTER

Tillträde till tredjeländers hamnar, inbegripet hamntjänster och anläggningar för försäljning i första handelsledet, och landning av fångster i sådana hamnar av fartyg som för en EU-medlemsstats flagg omfattas av reglerna i det aktuella tredjelandet. Från och med utträdesdagen kommer unionsfartyg som vill landa i Förenade kungariket att omfattas av de regler som gäller i Förenade kungariket.

Tillträde till EU-medlemsstaternas hamnar, inbegripet hamntjänster och anläggningar för försäljning i första handelsledet, samt landning och omlastning i dessa hamnar är

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2403 av den 12 december 2017 om hållbar förvaltning av externa fiskeflottor (EUT L 347, 28.12.2017, s 81).

⁶ Enligt artikel 2 i förordning nr 1005/2008 avses med ”fiskefartyg” ett fartyg oavsett storlek som används eller som är avsett att användas för kommersiellt nyttjande av fiskeriresurser, inklusive stödfartyg, fiskberedningsfartyg och fartyg som deltar i omlastning samt transportfartyg som är utrustade för transport av fiskeriprodukter, med undantag av containerfartyg.

förbjudet för fartyg som för ett tredjelands flagg såvida de inte uppfyller de krav som anges i kapitel II avsnitt I i förordning (EG) nr 1005/2008⁷. Från och med utträdesdagen kommer dessa regler att gälla för Förenade kungarikets fiskefartyg som vill landa i unionen.

Det som angetts ovan påverkar inte tillämpningen av internationell havsrätt vid force majeure eller i nödsituationer.

3. IMPORT OCH EXPORT AV FISKERI- OCH VATTENBRUKSPRODUKTER

3.1. Flaggstatsens meddelande och fångstintyg

För att fiskeriprodukter som fångats av ett fiskefartyg som för tredjelands flagg ska kunna exporteras till EU måste kommissionen, enligt artikel 20.1 i förordning (EG) nr 1005/2008, ha mottagit ett meddelande från flaggstaten. Från och med utträdesdagen kommer dessa regler att gälla för Förenade kungariket.

Fiskeriprodukter⁸ får importeras till EU endast om de åtföljs av ett fångstintyg (artikel 12.2 i förordning (EG) nr 1005/2008). Fångstintyget, vilket ska godkännas av Förenade kungariket, måste visa att fångsten har gjorts i enlighet med tillämpliga lagar och förordningar samt internationella bevarande- och förvaltningsåtgärder. Fångstintyget måste ha godkänts av den behöriga myndigheten i Förenade kungariket och vid behov åtföljas av andra handlingar som avses i certifieringssystemet i samband med indirekt import efter omlastning, transitering eller bearbetning av produkterna i ett annat tredjeland (artiklarna 14 och 19 i förordning (EG) nr 1005/2008).

Export av unionsfiskefartygs fångster till Förenade kungariket kommer också att omfattas av fångstcertifieringssystemet om Förenade kungariket genom ett meddelande till Europeiska kommissionen intygar att landet har relevanta förfaranden för genomförande, kontroll och tillsyn och myndigheter som är behöriga att godkänna fångstintygen (artiklarna 15 och 20 i förordning (EG) nr 1005/2008).

3.2. Konsumentinformation, märkning och handelskrav

Fiskeri- och vattenbruksprodukter som släpps ut på marknaden i EU omfattas av särskilda marknadskrav, vilka finns i förordning (EU) nr 1379/2013⁹. Denna förordning innehåller bland annat särskilda krav på konsumentinformation (kapitel IV i förordning (EU) nr 1379/2013) och handelsnormer för fiskeri- och vattenbruksprodukter (kapitel III i förordning (EU) nr 1379/2013). Reglerna innehåller även ett förbud att sälja fisk för

⁷ Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (EUT L 286, 29.10.2008, s. 1).

⁸ Enligt artikel 2 i förordning nr 1005/2008 avses med "fiskeriprodukter" sådana produkter som omfattas av kapitel 03 och tulltaxenummer 1604 och 1605 i Kombinerade nomenklaturen som upprättats genom rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, med undantag av de produkter som avses i bilaga I till förordningen.

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter (EUT L 354, 28.12.2013, s. 1).

direkt konsumtion som livsmedel, om de underskrider minsta referensstorlek för bevarande.

Förutom dessa sektorsspecifika krav för import och export av fiskeri- och vattenbruksprodukter gäller de övergripande kraven i EU:s livsmedelslagstiftning¹⁰.

Dessa regler, såväl sektorsspecifika som övergripande, är tillämpliga på alla livsmedel som släpps ut på marknaden i EU oberoende av var livsmedlet producerats.

I fråga om ekologiskt vattenbruk gäller de intyg som utfärdats av kontrollmyndigheter och kontrollorgan i Förenade kungariket inte längre för produkter som från och med utträdesdagen släpps ut på EU 27-marknaden¹¹.

4. NÄRINGSLIVSORGANISATIONER

Fiskeriproducentorganisationer och vattenbruksproducentorganisationer som inrättats i enlighet med artikel 6 i förordning (EU) nr 1379/2013 samt branschorganisationer som inrättats i enlighet med artikel 11 i samma förordning får endast vara verksamma inom unionen och utföra uppgifter som föreskrivs i unionsrätten om de erkänns av medlemsstaterna i enlighet med kapitel II avsnitt II i den förordningen. Från och med utträdesdagen kommer producentorganisationer och branschorganisationer som är erkända i Förenade kungariket på grundval av förordning (EU) nr 1379/2013 inte längre att betraktas som näringslivsorganisationer enligt EU-rätten.

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för havsfrågor och fiske

¹⁰ se *Tillkännagivande till berörda aktörer – Förenade kungarikets utträde och EU:s livsmedelslagstiftning* (https://ec.europa.eu/info/brexit/brexit-preparedness_en).

¹¹ För närmare uppgifter, se *Tillkännagivande till berörda aktörer – Förenade kungarikets utträde och EU:s livsmedelslagstiftning* (https://ec.europa.eu/info/brexit/brexit-preparedness_en).